

та ретроспективної бібліографії, а також здійснює повний статистичний облік видань, який дає можливість стежити за динамікою розвитку книговидавничої справи в Україні.

Книжкова палата комплектує і зберігає обов'язковий (контрольний) примірник усіх друкованих видань, що виходять у країні – фонд Державного архіву друку, т. зв. документальну пам'ять України, що налічує з 1917 р. 13 мільйонів одиниць зберігання. Одночасно Книжкова палата є центром стандартизації видавничої та бібліотечної справи, Національним агентством України Міжнародної нумерації книг (ISBN).

Значна наукова діяльність Книжкової палати. Тут проводяться книгознавчі та бібліографознавчі дослідження, здійснюється

видання науково-практичного журналу “Вісник Книжкової палати”, рекомендаційного бібліографічного довідника “Календар знаменних і пам'ятних дат”, поточних покажчиків: “Літопис книг”, “Літопис журнальних статей”, “Літопис газетних статей”, “Літопис нот”, “Літопис образотворчих видань”, “Літопис картографічних видань”, “Літопис рецензій”, “Літопис авторефератів дисертацій”... Видаються реферативні журнали, науково-аналітичні огляди, ретроспективні покажчики.

Досліджуються регіональні особливості книжкового ринку.

Із застосуванням нових інформаційних технологій здійснюється комп'ютерне моделювання перспективи розвитку видавничої справи.

У наш час, незважаючи на кризовий стан у політиці та культурі, недостатнє фінансування, Книжкова палата України успішно розвивається й удосконалюється. Вона як визначна державна культурно-наукова установа, центр національної бібліографії є свідченням інтелектуального потенціалу країни.

Усією своєю діяльністю Книжкова палата України сприяє планомірному розвитку національної культури, науки, освіти, книговидавничої справи.

Ніна Рева

“ВПРАВНИЙ ПЛОВЕЦЬ В ОКЕАНІ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ...”

2 грудня 2008 р. в Інституті літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України відбулася презентація видань, підготованих видатним словацьким україністом, іноземним членом НАН України Миколою Мушинкою. Захід об'єднав провідних діячів науки й культури, митців, журналістів.

Академік НАН України Микола Мушинка представив “Листування Івана Зілінського з Іваном Данькевичем (1913-1951)” (Нью-Йорк – Пряшів, 2008) – упорядкований ним том кореспонденцій двох видатних українських мовознавців ХХ ст., а також збірку поезій Михайла Качалуби “Муза і стетоскоп” (Пряшів, 2008) українського поета й лікаря, людини складної долі, більша частина життя якого пройшла на еміграції.

Упорядник докладно розповів про історію праці над цими книжками, навів цікаві і драматичні факти з життя М.Качалуби. Поетичні твори письменника прозвучали у виконанні Заслуженого артиста України о. П. Бойка.

На презентації виступив чл.-кор. НАН України, мовознавець В.Німчук, який окреслив наукове й культурне значення виданих матеріалів, схарактеризувавши діалектологів І.Зілінського та І.Панькевича як “двох велетнів української лінгвістики ХХ ст.”.

В.Німчук також наголосив на необхідності подальшої актуалізації творчої спадщини І.Панькевича, підготовки й видання його вибраних праць.

В.Яременко, М.Наєнко, М.Сулима у своїх виступах наголошували, зокрема, на ролі редагованого М. Мушинкою журналу “Дукля” в культурному контексті українського шестидесятиництва. Про академіка М.Мушинку як шестидесятника розповів також і художник М. Стратилат.

Усі промовці з глибокою симпатією говорили про творчу вдачу і працьовитість М.Мушинки, про багатство й розмаїття його доробку – архівіста, письменника, журналіста, фольклориста, видавця – невтомного трудівника на ниві української культури.

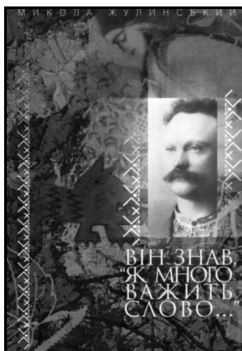
У заключному виступі директор Інституту літератури акад. НАН України М.Жулинський влучно назвав М.Мушинку “надзвичайно вправним пловцем в океані ... культури”, “українцем, що дійсно дбає про духовне”.

Тетяна Рязанцева

Наші презентації

**Микола Жулинський. Він знав, “як багато важить слово...” – К.:
Видавничий центр “Просвіта”, 2008. – 136 с.**

Книжка присвячена ставленню Івана Франка до марксистської ідеології. Складається з розділів: “Він знав, “як багато важить слово...”, “Вірю в силу Духа і в день воскресіння твоего повстання”, “Іди ж собі, душе, у свою путь...”, “Іван Франко: душа, дух, духовність, або що визначає суспільний поступ”,

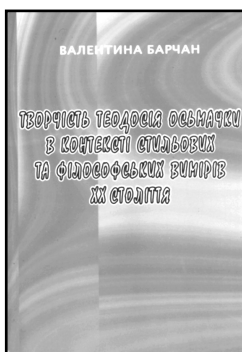
“Признаюся, я ніколи не належав до вірних тої релігії...”. Книжка побачила світ за сприяння директора Аналітично-творчого центру “Народна ініціатива” Михайла Костинського.

В.Л.

Барчан В. В. Творчість Теодосія Осьмачки в контексті стильових та філософських вимірів ХХ століття: монографія. – Ужгород: “ТІМНАНТ”, 2008. – 432 с.

Монографія презентує творчість поета, прозаїка, перекладача, критика Тодося Осьмачки в контексті стильових та філософських вимірів. Творчість письменника довгі роки була забута в Україні, і повернулося його ім'я в Україні лише на початку 1990-х рр. збіркою поезій з передмовою М. Жулинського.

У дискурсах літературного процесу початку ХХ ст., зокрема періоду авангардизму та модернізму, експресіонізм був представлений лише переліком імен, часто без прізвища Осьмачки.

Творчість Осьмачки внесла в українську літературу той органічний яскравий елемент об'єктивного розвитку, який увиразнив її повноцінне буття, бо був він постаттю неординарною, хоч митець був самотній, індивідуальний, геніальний і важкосприйнятний, “людина протилежних полюсів”, за Ю. Лавріненом. Екзистенційна ознака притаманна усій його творчості, а надзвичайно актуальною для нього була тема місії митця й ролі мистецтва, зокрема в критичний для нації час.

С.С.